

268

1653-1819. Νοταριακές πράξεις. Ζάκυνθος.

Δ. Βαγιακάκος, «Μανιᾶται εἰς Ζάκυνθον ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεκδότων ἐγγράφων τοῦ ἀρχαιοφυλακείου Ζακύνθου. Α' Ἡ οἰκογένεια Νίκλων – Νικλιανῶν (1554-1859)», *ΕΑΙΕΔ* 5 (1954), σ. 25-31 αρ. 1-2, σ. 32-55 αρ. 4-24, σ. 57-84 αρ. 26-46, σ. 85-96 αρ. 48-57· *ΕΑΙΕΔ* 6 (1955), σ. 3-22 αρ. 58-79, σ. 24-36 αρ. 81-93, σ. 37-51 αρ. 95-112, σ. 53 αρ. 114-115, σ. 55-65 αρ. 118-124, σ. 69-71 αρ. 127-129.

ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΕΝΟΧΗΣ ΜΕ ΔΟΣΗ ΑΝΤΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

1663, 8 Ιουνίου

«... Τὴν σήμερον παρὼν σωματικῶς ὁ μισσὲρ Ἀντώνιος Κοσμᾶς λεγόμενος Γερακάρις τοῦ Μιχαλάκι ἀπὸ τὴν Μάνη, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐπερίλαβε ἀπὸ τοὺς παρόντας σινιὸρ Γιώργο Βαρσαμᾶ καὶ ἀπὸ τὸ μισσὲρ Γιώργο Νίκλο, ἤγουν ἀπὸ τὸ Βαρσαμᾶ ριάλια διακόσια δέκα καὶ ἀπὸ τὸν αὐτὸν Νίκλον ἕτερα ἄλλα ριάλια διακόσια δέκα μὲ τὰ ὁποῖα ἐφαμπρικάρισε καὶ ἔκαμε μίαν γαλιόττα μπάγκωνε ἰν τοῦττο δεκοχτώ, ὀνομαζόμενη ἡ Κυρία τοῦ Σκοποῦ, καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνωθεν Κοσμᾶς νὰ μὴν ἔχη τὸν μόδον νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐχαρίστησιν στὲς ἄνωθεν σοῦμμες καὶ μέλλοντας νὰν τότε στενέψουν, λοιπὸν διὰ νὰ μὴν τοῦ ἀκκουζάρουνε ἔξοδες καὶ μάσσιμε εἰς τὴν χάριν ὁποῦ τοῦ ἔκαμαν νὰ τότε σουφφραγάρουν στὴν ἄνωθεν σοῦμμα, μὲ τὴν ὁποίαν ἰνπερφετζιοναρίστη τὴν αὐτὴν γαλιόττα, εἶναι τὸ δίκαιο νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ, πὲρ βία τῆς παρούσης καὶ θεληματικῶς τρόπου δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ στὸ ἐρχόμενο παραδίδει πρὸς τοὺς ἄνωθεν σινιὸρ Βαρσαμᾶ καὶ Νίκλο ἀπὸ τὴν ἄνωθεν γαλιόττα μερτικὰ δεκατέσσερα, Νο 14, ἤγουν τὰ ἑφτὰ καθενός, διὰ νὰ τὰ δεσπονέρουν καὶ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται, διορθώνοντάς τους ἄσσολούτους νοικοκυραίους στὰ αὐτὰ 14 μερτικὰ, στάντε τὴν ἄνωθεν εὐχαρίστησιν καὶ τοὺς τήνε ρεφενδάρει διὰ νὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται, μὲ τὸν ὁποῖον μόδον καὶ συμφωνίαν οἱ ἄνωθεν κρεδιτῶροι διαμένουν εὐχαριστημένοι ὁ καθένας τους στὸ ὅ,τι ὡς ἄνωθεν ἔχει νὰ λάβῃ καὶ κράζουνται πλερωμένοι καὶ τὰ ἐξῆς ...».

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΑΝΑΔΕΚΤΟ («ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΙΟΝ»)

1663, 30 Αυγούστου

«... ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς ὁ μισσὲρ Αἰῆς Νίκλος τοῦ ποτὲ Ἀναγνώστη, ὁ ὁποῖος ἰνστάρει νὰ γράψω ὡς κάτωθεν: Ἐπειδὴ καὶ καιρὸν ἀπερασμένον νὰ ἐβάπτισε ἓνα παιδὶ τοῦ παρόντος μισσὲρ Γιάννη Φουκᾶ Μηλιώτη, τὸ ὁποῖον ὠνομάτισε Γιώργιο, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ Πατινιώτη καὶ θέλοντας ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰν τοῦ δώσῃ ἐκεῖνο τὸ χάρισμα καὶ βαπτιστικίον ὁποῦ εἶναι τὸ χρειάζόμενο, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν νὰ μὴν τὸ ἔκαμε, θεληματικῶς τρόπου καὶ εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ βαπτιστικί πρὸς τὸν ἄνωθεν φιότζο του καὶ πάντων τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἓνα κομμάτι σπιτότοπον, ὁποῦ ἡδρίσκεται νὰ ἔχη, τόπος νοῦδος, στὴ σκοντράδα τοῦ Ἁγίου Ταξιάρχου τοῦ Πασπαλιάρη, τοῦ μάκρου ὁρυῖες τέσσερες

καὶ τοῦ πλάτου ἕτερες ὀρυῖες τέσσερες ἰντζίρκα, ὅσο εἶναι καὶ ἡνδρίσκειται μὲ ἅπασά του ἄλλο δικαίωμα καὶ μὲ κάμποσες πέτρες καὶ θεμέλιο ... Τὸν ὅποιον ἄνωθεν σπιτότοπον δίδει ὡς ἄνωθεν, ἵνα κάμη πρὸς τὸ ἄνωθεν παιδί διὰ βαπτιστίκι του διὰ νὰ τὸ κάμη καὶ δεσπονέρη εἴτι ἄρα θέλει καὶ βούλεται μὴ ἀπὸ τινος ἐναντιούμενος μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις τόσο ὁ αὐτὸς Γιώργος, ὡσὰν καὶ πάντες οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι αὐτοῦ νὰ ἔχουν ὁμπλῖγο νὰ δίδουν πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλο καὶ πάντας τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτοῦ τὸν κάθε ἴήσιον χρόνον, κάθε στήν πρώτη τοῦ Τρυγητίου, ἀρχινῶντας ὁ καιρὸς ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τὸν ἐρχόμενον ρεάλι μισὸ καὶ ἓνα κοττόπουλλο καὶ τοῦτο αἰωνίως ὡς ἄνωθεν, δίδοντας ἐξουσίαν τοῦ ἄνωθεν μισσέρ Ἰωάννη διὰ ὄνομα τοῦ ἄνωθεν παιδιοῦ του, νὰ στριδάρη καὶ δεκρετάρη τὸ παρὸν χάρισμα καὶ βαπτιστίκιον διὰ νὰ ἔχη πάντοτε τὸ στέρεο, βέβαιο καὶ ἀπαρασάλευτο καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις ὅποτε τῷ καιρῷ ἤθελε ἐναντιωθῇ τινὰς τὸν ἄνωθεν φιότζο μου, ὁββέρο τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους του, ὡς ἄνωθε διὰ τὸν ἄνωθεν τόπον, ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς Νίκλος τὰ κτήματά του ὅλα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, νὰν τοὺς μαντενίρη στὸ ποσσέσσο τὸ παντοτινὸ καὶ ἔπειτα νὰν τοῦ σολλεβάρη ἀπὸ κάθε ἐνάντιο ἐξοδες, ντάννα, ἰντερέσσο καὶ μεγιοραμέντα, ἔτζι ἀλικόντρο καὶ τοῦ αὐτοῦ παιδίου νὰ εἶναι ὁμπλῖγάδα καὶ ὑποτικάδα τὰ καλά του καὶ μεγιοραμέντα ὅπου ἤθελε κάμει στὸν αὐτὸν τόπον διὰ τὴν ἄνωθεν κοντριμπουτζιὸν τὸ ρεάλι μισὸ καὶ κοττόπουλλο τὸν κάθε χρόνον καὶ τὰ ἐξῆς, διὰ τὸ ὅποιον παιδί, ἐπειδὴ καὶ νὰν μὴ εἶναι τοῦ νόμου, ὁ ἄνωθεν πατήρ του προμεττέρει ἵν προπρις μπένις διὰ τὸ αὐτὸ καὶ μαντενιμέντο τῆς παρούσης ...».

269

1653-1823. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα, δικαστικές αποφάσεις κοινοτικών κριτηρίων, διαιτητικές αποφάσεις, αποφάσεις γενικής συνελεύσεως του κοινού, διαδικαστικά έγγραφα. Δρυμαλία, Κάστρο Μπούργος, Νεοχώρι, Φιλώτι (Νάξος), Θερμιά (= Κύθνος), Κωνσταντινούπολη, Μυκόνος, Νάουσα (Πάρος), Νιός (= Ίος), Παροικιά (Πάρος), Πάτμος, Πλοέστι, Πολύκανδρος (= Φολέγανδρος), Σύρος, Χίος.
Έλ ἐ ν η Κ ο ύ κ κ ο υ, *Οἱ κοινοτικοὶ θεσμοὶ στὶς Κυκλάδες κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν. Ἀνέκδοτα ἐγγράφα, Ἀθήνα 1989, σ. 17-318 αρ. 1-209.*

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ «ΚΑΤΖΕΛΛΑΡΙΟΥ»
(ΝΟΔΑΡΟΥ)

1716, 14 Ιανουαρίου

«... Μὲ τὸ νὰ πέρασεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴ ὁ μακαρίτης ἐντιμότητος χωρεπίσκοπος Καριστινός, πὺν εἰς τὴν ἐπιστάσιαν τῆς καντζελαρίας ἐργαζούντανε. Τὴν σήμερον περιμαζωμένοι οἱ πολὺ ἐκλαμπροὶ ἀφέντες προεστοὶ μὲ βουλὴ καὶ θέλησιν καὶ τῆς λοιπῆς κοινότης, στὸν διατεταγμένον τόπον διὰ νὰ κάμουν ἐγήφισιν. Καὶ καθὼς εἶναι πάρα πολὺ ὠφέλιμη καὶ ἀναγκαία τούτῃ ἢ ὑπόθεσις ἐγνωρίστηκε ὅτι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἀπὸ τοὺς προεστοὺς μας ἓνας ἐκλελεγμένος πὺν νὰ ἔχει πρᾶξιν καὶ τιμημένην ἐμπιστοσύνην νὰ ἐπιμελεῖται μὲ καθαρότητα τούτῃ τὴν χρειαζόμενην ἐπιστάσιαν διὰ σύστασιν καὶ εὐχαρίστησιν ἀνάπαυσιν τοῦ

